

Open Fries Pitch & Putt Texas Scramble Toernooi

Locatie : Pitch & Putt Leeuwarden

Datum : 20 April 2008

Tekst : Jasper Meinema

Foto's : Ankie Ytsma

Pitch &Putt Leeuwarden bestaat nog niet zo lang, maar er is een stevige basis met kanonnen als Hein, Rolf, Mient, Arti en Wietse in de WTC is het mooi te zien dat van alle kanten baaninitiatieven worden aangedragen ter meerdere eer en glorie van onze machtig mooie sport. Na afloop van het eerste jaar kwam tijdens de evaluatie ook de idee naar voren om iets

met Texas Scramble te doen. We lopen immers zo graag met zijn allen, dus waarom geen wedstrijdvorm nietwaar. Na verder beraadslagen is het resultaat een Open Fries Kampioenschap Scramble geworden. Met spanning keek de WTC, en ook de eigenaar Wietse naar de opgaven van teams. Er waren als snel wat mondelinge toezeggingen, maar met een teamgebeuren moet wel iedereen kunnen en dat kan een struikelblok zijn. Mondjesmaat kwam er wat deelnemers bij, dan weer een afzegging

zodat Wietse uiteindelijk zelf ook aan de bak mocht, want tien deelnemende teams klinkt nu eenmaal mooier dan negen. Dat hij met zijn team vervolgens een negende plaats haalde is dan wel weer raar, maar goed. Het baanrecord stond nog op 43, maar dat dat eraan zou gaan was wel duidelijk, de vraag was alleen met hoeveel. De binnendruppelende teams konden zich eerst tegoed doen aan suikerbrood en koffie, en dat nog nakauwend liep iedereen een rondje om te kijken hoe gemeen de vlaggen waren gestoken. Leeuwarden heeft immers al de reputatie een moeilijke baan te zijn, is het niet om de lengte van vele holes, dan is het wel om de wind, die altijd wel ergens vandaan komt. Maar Wietse was coulant in het neerzetten van de vlaggen. Zou het zijn omdat hij zichzelf ook een kans wilde geven?? We zullen Mieke nog eens uithoren.

Er was gekozen voor drie spelvarianten. Er werd begonnen met de reguliere vorm, en met een oostenwind, kracht 3/4 ging het los. Schrijver dezes heeft net 2 deelnames aan NRT's beleefd en is daarmee nog zo groen als gras. Wel is er een groot verschil te merken in de sfeer op de baan. Bij competitie of NRT is de sfeer meer gespannen, de

armen zijn onder invloed van de geestelijke gesteldheid en kent iedereen de ingehouden ergernis na een gemiste putt, welke natuurlijk had moeten vallen, waardoor het missen van de cut in het achterhoofd mee gaat spelen. Fantastisch voer voor psychologen, de aangrijpende beelden van agressieve zelfhaat of spontane zelfbelevking wanneer een balletje wel of niet in een gaatje valt.

De mentale beleving bij Scramble is heel anders. Nu is een gemiste putt, naast jammer uiteraard, ook zeer nuttig, want je teammaatjes, die je anders subiet uit je puttinglijn zou verjagen, kunnen hun voordeel doen met de informatie die de putt hen geeft. Je ziet dan ook nooit ergernis, maar juist elkaar stimulerende teamgenoten, die zich na het halen van weer een birdie graag laten horen aan de rest van de baan. Heerlijk! Weer een birdie voor team Kobes. Oe, oe, ja..ja..YESSS,

Paul's Angels Herma, Roely en Elma en Paul Martin zelf hoor je op hole 7 na een birdie van de vierde speler. Dat zijn de mooiste natuurlijk, drie gemiste kansen, de hole is al bijna opgegeven

voor birdie en jij maakt hem dan nog, als Redder van het team. Nog een compliment aan het teamgevoel van Pauls Angels, fantastische teamkleding hadden jullie aan! En zo gaat het maar door, kreten van teleurstelling en blijdschap wisselen elkaar af en het mag en iedereen loopt met een grote grijns over de baan. Leeuwarden I, met erkende hardlopers als Hein de Vries, Henk Hageman, Stephan van den Berg en Jasper Meinema kwam als eersten terug in het clubhuis met 45 en na een kwartier kwam de rest. De gedoodverfde favorieten van team Kobes, Rene Jan Bloem, Rolf Mulder, Jos Mentink en uiteraard Mient Kobes zelf hadden meteen al het baanrecord op 41 gezet en al een

best gat geslagen. Verassend was het drietal Snieder te noemen. Met inbreng van neefje Igor, Golfhandicap 4, kwamen Ele, Erwin en Igor met 46 slagen binnen. De teams uit Ees moesten duidelijk nog aan de baan wennen met de voor hen juist kortere afstanden. Team Duzink(Ton, Jan Janssen, Bertus Hartman en Baudewijn Hageman) kwam met 48 binnen, net als team Giligan met Struyk, Berends Peperkamp en de naamgever zelf. Na de eerste ronde dus een duidelijke leider, en een mooi gevecht om de tweede plaats.

De tweede ronde was een zogeheten Fryske Scramble, want bij elk team moest van elke speler minimaal vier keer de afslag worden gekozen. Zeker met enkele tegenwindse holes in het achterhoofd kan het wijs zijn om hier en daar toch te kiezen voor de op een na beste bal, want je wilt ook niet dat een teamlid nog 2 afslagen moet produceren op de laatste twee holes waar afstand in combinatie met tegenwind een struikelblok is. Een heel gereken af en toe, wat tot mooie situaties leidde. Henk Hageman moest op de 18e en laatste hole zijn 4e afslag leveren, maar een Shank(of sHenk??)richting parkeerplaats....Dankzij mooie chips toch een 3tje. Nadat Tjep en Arti op 13 de bal in het water hadden gejest, moest dan toch maar voor Wietse's afzwaaijer uit de struiken tussen 14 en 12 worden gekozen. Spekbraanders Jan Karsten, Melle Bakker, Erik Jorritsma en Jaap van den Berg hadden hier blijkbaar al op getraind, want na 16 holes had ieder teamlid 4 afslagen gedaan. Op Ees 2 (Lenting, Stuulen, Sloots en De Boer) na moest elk team slagen inleveren op de vorige ronde, dat gaf wel aan dat er toch meer druk op stond. Knap is dan ook de prestatie van Ees 2, en ook Paul' Angels, want die evenaarden hun score van 46.

Vervolgens de derde ronde, waar de handicaps weren verrekend. De gemiddelde handicap werd genomen en door twee gedeeld en deze werd in slagen meegenomen de baan op. Team Kobes nog steeds op kop met 5 slagen voor op Leeuwarden I en Pauls Angels. Daarachter team Duzink en team Snieder. De Spekbraanders vochten middenmootslagen met Giligan en Ees 1(Ottens, Ottens, Hurkmans en De Klein), terwijl Ees 2 en Leeuwarden 2 om de Rode Lantaarn streden.

Wat ook mooi is tijdens een Scramble is het misleiden van anderen, wanneer

Samen de puttinglijn bekijken

ze met een engelachtig hoofd komen vragen hoe het gaat en, vaak na het uitwisselen van enkele beleefdheden, ook graag willen informeren naar de actuele score. Hoe betrouwbaar zijn de kreten van Kobes: "MIN TIEN"? Gaat het dan om de sfeer in het team? Erik Jorritsma zou al 3 holes in one hebben geproduceerd. Vader Tjep 12 keer achter elkaar op de green. Het is een vorm die de geloofwaardigheid van spelers nu niet direct vergroot..

Maar wat niet verborgen kon blijven gehouden was de blijdschap op de gezichten van teams die echt goed liepen. En dat Mient, Jos, Rolf en Rene Jan zouden winnen lag al in de lijn der verwachtingen na 2 rondes, maar dat baanrecord, dat moest er ook aan. En Mient's MIN TIEN halverwege bleek geen grootspraak, want de mannen regen de birdies aan elkaar. Bloem met enkele briljante 4 a 5 meterputts, Rolf die series afslagen binnen twee meter neer kon leggen, Jos en Mient die afslagen en putts maakten, de mannen droegen allen hun steentje bij, wat resulteerde in een prachtig nieuw baanrecord van 39. Even laten zien wie de baas is. Op gepaste afstand eindigde Leeuwarden I met een ronde van 44 als 2e. Team Duzink kwam met een ronde van 46 binnen, maar dankzij de handicapverrekening werd dat 41. Pauls Angels kwamen door een matige 49 op een met team Snieder gedeelde plaats vier terecht.

Hieronder de volledige uitslag, waarbij moet worden aangegeven dat de laatste ronde na handicapverrekening is. Het werkelijk aantal slagen van de derde ronde staat er tussen haakjes achter.

1	Team Kobes	127 (41,46,40) (39)
2	Leeuwarden I	135 (45,47,43) (44)
3	Team Duzink	137 (48,48,41) (46)
4	Pauls Angels	141 (46,46,49) (49)
4	Snieder	141 (46,49,46) (50)
6	Giligan	143 (48,49,46) (48)
7	Spekbraanders	144 (47,51,46) (47)
7	Ees I	144 (47,53,44) (46)
9	Leeuwarden II	154 (53,56,45) (51)
10	Ees II	157 (57,53,47) (52)

Team Kobes

De prijzen werden uitgereikt en als ware Friese kampioenen werd dan ook de eerste prijs uitgereikt terwijl het Frysk Folksliet ten gehore werd gebracht. Volgend jaar een mannenkoor Wietse! De verwachting is dat een toernooi in deze vorm een sneeuwbaaleffect heeft op creatieve gedachten. Er werd nog lekker nagebabbeld en tevreden keerde een ieder huiswaarts. Het was een groot succes, tot volgend jaar!